



Nouri Foundation begint nu echt

Een lach na de tranen

Afgelopen zomer werd de Nouri Foundation gelanceerd. Dat gebeurde op de dag af vijf jaar na het drama in Oostenrijk, waarbij Abdelhak Nouri ernstige hersenschade opliep. Hoe gaat het met de nu 25-jarige Ajacied en wat zijn de plannen van de Nouri Foundation? 'Abdelhak laat door een klein luikje nu wel iets van zich horen.'

DOOR SANDER ZELDENRIJK

Abderrahim Nouri is van 1993 en vier jaar ouder dan zijn broertje Abdelhak. Hij antwoordt zijn geboortjaar op de vraag of hij mooie herinneringen aan Europacupavonden in het Olympisch Stadion heeft, de interviewlocatie deze maandagmiddag na Ajax-RKC. Niet echt, blijkt tijdens de fotoshoot. Ajax speelde zijn laatste Europese duel in de nostalgische betonbak immers in 1996.

Tóch liggen op de historische grasmatten in Amsterdam-Zuid herinneringen aan het Ajaxtalent Abdelhak Nouri. "Ik weet nog dat ik hem hier tijdens het Copa-jeugdtoernooi heb zien spelen met de A1."

Jolanda Hogewind herinnert zich dat toernooi ook nog. Ze leerde de familie Nouri goed kennen als schooldirecteur van het Calvijn College in Amsterdam-West. Vanuit die hoedanigheid werd ze door de familie benaderd om zitting te nemen in het driekoppige bestuur van de Nouri Foundation, het onderwerp waarvoor we vandaag aanschrijven.

"Abdelhak was zeventien en speelde in de A1. Mijn partner (Peter Jansen, red.) is oprichter van het Johan Cruyff College Amsterdam en stond met Johan Cruyff naar Abdelhak te kijken. Ajax speelde tegen een sterke Braziliaanse ploeg (Fluminense, red.) en Johan vertelde Peter dat Abdelhak de enige was die die Brazilianen een beetje aankon. Hij had natuurlijk een bijzonder talent en Cruyff zag dat."

De band tussen Nouri en Cruyff uit zich anno 2023 in een goede samenwerking tussen beide stichtingen. Zo profiteert de Nouri Foundation van de expertise en kennis van de Johan Cruyff Foundation, opgericht in 1997; toevallig het geboortjaar van Abdelhak. "Dat we dit interview in de vergaderkamer van de Cruyff Foundation kunnen doen, is mooi. Het idee om samen te werken is vooraf met de familie Cruyff besproken. Jordy Cruyff zei: 'Mijn vader heeft zijn arm om Abdelhak geslagen,'" aldus Hogewind.

THUISSITUATIE

Voor we uitgebreid ingaan op de toekomst van de Nouri Foundation vertelt Abderrahim ons hoe het met zijn broertje gaat. Het is inmiddels ruim vijf jaar geleden dat hij tijdens de voorbereiding in een oefenwedstrijd tegen Werder Bremen in Oostenrijk ineenzakte en als gevolg van een hartstilstand ernstige hersenschade opliep.

"Het gaat binnen de situatie een stuk beter," begint Abderrahim. Hij praat op gepaste zachte toon. "De beginfase in het ziekenhuis en daarna in de verpleeghuizen was het zwaarst. Sinds hij in een thuissituatie leeft, is hij zich bewust van waar hij zich bevindt. Hij is stabiel, rustiger. Eerst hield hij zijn voedsel niet binnen, maar sinds hij min of meer thuis is, is dat geen probleem meer. Hij is aardig op ►

gewicht, meer helder en krijgt meer mee.”

Er is communicatie. “Met de tijd gaan we hem beter leren begrijpen. In het begin was dat lastig. Naarmate het steeds beter met hem ging, herkenden we bepaalde dingen. Bijvoorbeeld als hij pijn had of anders wilde liggen.”

Hij vervolgt: “We stelden Abdelhak vragen. Als hij een vraag met ‘ja’ wilde beantwoorden, moest hij zijn wenkbrauwen bewegen en bij ‘nee’ moest hij niets doen. Dat testten we natuurlijk. Dat was bizar! Ik kreeg overal kippenvel, zo mooi. Aan de andere kant doet het ons als familie natuurlijk veel pijn, omdat hij vastzit in een situatie. Maar Abdelhak laat door een klein luikje nu wel iets van zich horen. Het doet ons goed dat hij ons hoort en begrijpt. En andersom. We horen hem, begrijpen hem en zijn bij hem. Hij hoeft zich geen zorgen te maken.”

Abderrahim erkent dat zijn broertje nog steeds progressie maakt. “Wij zien dat als familie minder, omdat we hem elke dag zien. Maar mensen die hem bijvoorbeeld in het begin in het ziekenhuis bezochten en dat nu weer doen, schrikken. In positieve zin. Hij heeft weer wat huidskleur, is alert, lacht als we grappen maken of wordt emotioneel als we herinneringen ophalen. Ja, dat is echt een immens verschil met het begin.”

GUNST

De familie verzorgt Abdelhak beurtelings in diensten van 24 uur. Abderrahim is deze dag aan de beurt, maar omdat vader Mohammed de verzorgtaak van zijn oudste zoon even kon overnemen, lukte het Abderrahim aan te schuiven bij het interview. Zijn baan als barista moest hij opzeggen, omdat hij daar door de verzorging simpelweg geen tijd meer voor had. “Er is altijd wel iets wat je kunt doen. Je wilt het Abdelhak zo comfortabel mogelijk maken.”

“We lossen elkaar na elke dag af. 24/7. Mijn vader, andere broer, moeder en sinds kort ook mijn zwager, Abdelhaks beste vriend, helpen met de zorg. Dat hij nu in een thuissituatie is, zien we allemaal als een gunst.”

Het woord is al een paar keer gevallen: thuissituatie. Voor de duidelijkheid: Abdelhak woont niet in zijn ouderlijk huis. “We hebben een woning voor hem aangeschaft in Amsterdam en hebben die laten renoveren. Het lijkt op een verpleeghuis, maar dan met de sfeer van thuis. Het huis heeft drie verdiepingen. Abdelhak leeft op de begane grond. Daar slaapt en doucht hij. Hij gaat drie keer per dag in zijn rolstoel naar boven naar de woonkamer. Dat gaat allemaal via een strak programma, omdat hij vanwege zijn neurologische



AJAX for the future

**KORTINGEN
TOT WEL 50%**

**OP DE TRAININGS-
COLLECTIE EN VELE
ANDERE ITEMS**

Verkrijgbaar op **Ajax.nl/shop**
en in de **Ajax fanshops**



xxx



↑ 'Appie forever'. Hier in 2017 op de tribunes tijdens Ajax-OSC Nice, en nu nog altijd.

gesteldheid te veel prikkels kan krijgen als we het anders doen dan normaal.”

“Er zit een lift in het huis, zodat hij bij mooi weer op het dakterras in het zonnetje kan zitten. Het liefst gaan we natuurlijk met hem naar buiten, maar dat blijft moeilijk. In het begin – toen hij in het AMC lag – kwamen er vaak mensen bij hem langs. Soms vreemden. De meeste mensen hebben goede bedoelingen, maar je wilt niet dat er iemand tussen zit die zijn camera pakt.”

LACHEN

Een prettige constatering is dat er in huize Nouri na de talloze tranen weer gelachen wordt. Bijvoorbeeld tijdens het samen kijken naar wedstrijden van Ajax. “Dan maken we soms grappen. Vooral als onze vader boos wordt als Ajax slecht speelt. Daar moet Abdelhak dan weer om lachen.”

Nu zijn broertje in de thuissituatie in rustiger vaarwater is beland, ontstaat tijd voor het concretiseren van de plannen met de Nouri Foundation. “We wilden wel iets uit zijn naam doen. Toen Abdelhak in het ziekenhuis en verpleeghuis lag, hadden we daar geen tijd voor. Daarnaast zijn we zorgvuldig met de inrichting van de foundation. We willen het dicht bij de familie houden en het mocht niet ten koste gaan van de zorg voor Abdelhak. Begin 2020 was hij gesetteld en hebben

de Nouri Foundation geregistreerd.”

In de weken, maanden en jaren na die fatale dag in Hippach kreeg de familie Nouri vele mooie verhalen over Abdelhak te horen. “Dat heeft ons goed gedaan. Van sommige verhalen wisten we niets af. Bizar knap hoe hij dat kon combineren met Ajax.”

Hogewind herinnert zich een verhaal van haar tijd op het Calvijn College. “De conciërge overleed plotseling en liet een zwangere vrouw achter. Abdelhak heeft haar toen – zonder dat iemand dat wist – geholpen.”

Toen de familie Nouri haar benaderde om zitting te nemen in het bestuur aarzelde ze geen moment. Met familievriend Frans Schoofs (manager merchandising bij Ajax) en vader Mohammed Nouri vormt ze het driekoppige bestuur, dat op gebied van pr, organisatie, communicatie, financiën en juridische zaken wordt bijgestaan door een raad van advies, bestaande uit vertrouwenspersoon en advocaat Khalid Kasem, bedrijfsdeskundige Ber Damen en Miel Brinkhuis (manager communicatie bij Ajax). “Daar zijn we blij mee,” zegt Hogewind. “Voor de samenstelling van het bestuur was het belangrijk dat er mensen in kwamen die begrijpen waarover dit gaat. Dat is het geval. In samenwerking met de Johan Cruyff Foundation werken we bovendien met een projectmanager, Farid Gamei. Hij zorgt voor de uitvoering van het beleid en de activiteiten. Als de organisatie staat en de rollen en taken goed zijn verdeeld, gaat het lopen.” ►►

ZIJLIJN

Belangrijke vraag: waar staat de Nouri Foundation voor? De hashtag iedereen doet mee verklapt dat al deels. Mensen die aan de zijlijn staan door een beperking moeten kunnen meedoen in een veilige samenleving.

Abderrahim: “Als we vroeger op het veldje voetbalden, nam Abdelhak altijd wel iemand mee. Soms iemand met één been. De jongens met wie hij speelde, werden altijd buitengesloten. Dat is hard, maar zo gaat het op de straat. Je wilt gewoon winnen. Als Abdelhak merkte dat zij de bal nooit kregen, ging hij apart met die jongens voetballen. Dan baalden de anderen, want die wilden eigenlijk tegen Abdelhak spelen.”

Hogewind kent nog een anekdote. “Soms kwam hij met vrienden aan bij een veldje waar dan kleine kinderen aan het voetballen waren. Abdelhak liet hen dan nog even lekker voetballen. Dat gezag had hij blijkbaar. Ze hadden die kinderen ook kunnen wegsturen.”

Ze vervolgt: “Je hoeft alleen maar naar Abdelhak te kijken om onze missie en kernwaarden te begrijpen. Uiteindelijk willen we uitdragen wie Abdelhak is en wat hij betekent voor veel mensen. Dat kun je samenvakken in vier termen: verbinden, geloof, bescheidenheid en toegankelijkheid. Dit moet terug te zien zijn in alles wat we gaan doen. Voor mij persoonlijk is het een missie dit verder te brengen in de samenleving.”

EMOTIONEEL

Wie een duidelijk beeld van schooldirecteur Hogewind en haar relatie met scholier Abdelhak Nouri wil, kan op YouTube de AT5-aflevering *We moeten Praten* uit december 2017 terugkijken. “Dat was emotioneel, een paar maanden nadat het gebeurd was. We moesten af en toe even stoppen,” blikt Hogewind terug.

“Ik was directeur van het Calvijn College in Amsterdam-West en Abdelhak zat bij ons op school. Ik werk al lang in het onderwijs en weet dat het niet vanzelfsprekend is dat er een verbinding is tussen een volwassene en een leerling. Vaak is die er, maar even vaak niet. Abdelhak bleef altijd bescheiden, terwijl iedereen wist wat voor weergaloos talent hij was.”

“We waren allemaal ontzettend trots dat hij bij ons op school zat. Hij deed gewoon normaal, hield rekening met anderen en was met dat gedrag een voorbeeld voor veel leerlingen. In de schoolpauze zat hij soms bij een docent om over het geloof te praten. Dat vond hij fijn. Hij liet zien dat je op allerlei manieren mooi met elkaar kon omgaan. Ik zou iedere school een Abdelhak Nouri gunnen. Het Calvijn College heeft veel aan hem gehad.”

Nog steeds bezoekt ze Abdelhak. Soms samen met haar zoon, van dezelfde leeftijd. “Ik ben ontzettend graag bij hem. Als ik ben geweest, ben ik altijd weer een stukje blijer. Het is wel tegenstrijdig, want je wilt eigenlijk dat het ►



↑ Jolanda Hogewind en Abderrahim Nouri kunnen 'binnen de omstandigheden' weer een beetje lachen.